

DEČJE VESTI

2023 • TREĆE TROMESEČJE • TRANSEVROPSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na korici: Andrija je sanjao da krštenjem preda svoje srce Isusu. Ali nije želeo da bude kršten u crkvi. Želeo je da se krsti na otvorenom kao Isus. Iskustvo na strani 10.

CRNA GORA

- 4 Mali kuvar | 1. jul
- 6 Dečak sa balonom | 8. jul
- 8 Kroćenje divljih talasa | 15. jul

SRBIJA

- 10 Kršten kao Isus | 22. jul
- 12 Prijemni ispit u subotu | 29. jul

POLJSKA

- 14 Molitva za prestanak kiše | 5. avgust
- 16 Ruže i anđeli | 12. avgust
- 18 Pomorandže i limunovi | 19. avgust

LETONIJA

- 20 Salate i viršle | 26. avgust
- 22 Mali misionar | 2. septembar
- 24 Klavir, izviđači i Isus | 9. septembar
- 26 Molitva za komarca | 16. septembar
- 28 Bog crvenih cvekli | 23. septembar
- 30 Trinaesta subota: Potpuno nova devojka | 30. septembar

- 32 Budući projekti Trinaeste subote
- 33 Aktivnosti za decu
- 35 Resursi za učitelje
- 36 Karta

©2023 General Conference of Seventh-day Adventists • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Drage vođe Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik

U ovom tromesečju predstavljamo Transevropsku diviziju, koja nadgleda rad Crkve adventista sedmog dana u 22 zemlje: Albaniji, Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, Kipru, Danskoj, Estoniji, Finskoj, Grčkoj, Mađarskoj, Islandu, Irskoj, Letoniji, Litvaniji, Makedoniji, Crnoj Gori, Holandiji, Norveškoj, Poljskoj, Srbiji, Sloveniji, Švedskoj i Engleskoj.

U regionu živi 207 miliona ljudi, uključujući 88.273 adventista. To je odnos jednog adventiste na 2.346 ljudi.

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će projektima misije u Letoniji i Crnoj Gori. U Letoniji, sredstva će pomoći da se proširi kontakt adventista sedmog dana sa decom i porodicama izgradnjom centra uticaja u glavnom gradu Rigi. U centru će se sastajati izviđači; deca će tokom letnjih raspusta pohađati obdanište, kurseve jezika i dnevne kampove; porodice će učestvovati u klubu zdravlja i baviti se sportom; a zajednica će imati pristup uslugama kao što su masaža, nega zuba, frizerski salon i perionica veša. U

Crnoj Gori će se tim sredstvima pomoći u izgradnji omladinskog kampa u jadranskom letovalištu Zelenika. Kamp, koji će se nalaziti na mestu trošne, skoro 90 godina stare zgrade koju dugo koriste izviđači, služiće kao centar obrazovanja, duhovnog razvoja i misije za decu.

Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svako iskustvo. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023. Pratite nas i na facebook.com/missionquarterlies.

Možete da preuzete i PDF verziju časopisa Dečja misija, dostupnu na stranici bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle Misija na bit.ly/adultmission. Misijski video snimci su dostupni na adresi bit.ly/missionspotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Prilike

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju će podržati dva projekta u Transevropskoj diviziji:

- Centar uticaja u Rigi u Letoniji
- Omladinski kamp u Zelenici u Crnoj Gori

CRNA GORA | 1. jul

Luka

Mali kuvar

Luka je, kada je bio mali, voleo da puzi po svojoj kući u Crnoj Gori. Posebno je voleo da se zavuče u kuhinju i da se igra sa loncima i tiganjima.

Kako je rastao, naučio je da hoda. I dok je odrastao, uvek je voleo da uđe u kuhinju i pomogne majci dok kuva.

Kad je Luka krenuo u školu, imao je slobodnog vremena nakon što bi uradio domaće zadatke. I tako je redovno počeo da pomaže majci dok je ona kuvala obroke za porodicu. Ubrzo je sam počeo da kuva za celu porodicu. Bio je odličan kuvar!

Tada je otac otvorio restoran u kojem se posluživala zdrava vegetarijanska hrana i bila mu je potrebna dodatna pomoć. Kome se obratio za pomoć?

„Da li bi želeo da mi pomogneš u kuhinji u restoranu?“, upitao je otac Luku.

Dečak je oduševljeno klimnuo glavom. Uživao je u kuvanju!

Luka je počeo da ustaje u 5 ujutro da pročita par stihova iz Biblije, pomoli se i uradi jutarnje vežbe. Onda bi, pre škole, otišao u restoran. Prvo je oblačio sivu uniformu i stavljao belu kuvarsku kapu.

Zatim je prao ruke. Nakon toga, počinjao je da secka povrće kako bi napravio ukusno jelo po imenu ratatuj. Isekao je patlidžan, tikvice, krompir, luk, paradajz i slatku crvenu papriku. Znao je da mora da bude oprezan sa oštrim nožem, pa se nikada nije posekao. Nakon što je uključio veliku rernu, pomešao je začinsko bilje sa seckanim povrćem i izlio šarenu smesu u ogromnu posudu za pečenje. Postavio je tajmer na 45 minuta i stavio hranu u rernu. Dok se jelo peklo, prao je prljavo posuđe i spremao drugu hranu. Kada je ratatuj bio gotov, stavio ga je u vitrinu za prodaju. Sada, nakon škole, Luka svaki dan uradi domaći i vraća se u restoran da pripremi još hrane.

Luka voli svoj posao. Veoma voli da kuva.

U Crnoj Gori je teško pronaći mesta na kojima se prodaje zdrava hrana, a ljudi koji dođu u restoran da pronađu zdravu hranu iznenađeni su kada vide dečaka u svojoj uniformi i beloj kuvarskoj kapi.

„Koliko ima godina? Da li radi ovde kao kuvar?“, uvek pitaju njegovog oca.

Kad saznaju da ima 12 godina, još se više iznenade. Žele da saznaju više o njemu i njegovoj porodici. Otac im daje knjige koje govore o Bogu koji nam daje zdravu hranu kako bi ljudi mogli da žive srećnije. Otac ih poziva i na proučavanja Biblije.

Luka je ne tako davno išao sa tatom i majkom u Srbiju, i pomagao u pripremi hrane tamošnjim ljudima. Jedna doktorka koja je jela u restoranu primetila je Luku kako radi u kuhinji, i brzo je prišla dečaku. Upitala ga je: „Šta misliš, ko je ovde glavni lekar?“

Luka je bio iznenađen pitanjem, jer je znao da je ona lekar. „Vi?“, upitao je iznenađeno.

Doktorka je odmahнула glavom.

„Ne“, rekla je.

Luka je bio zbunjen i pitao se ko bi mogao da bude glavni lekar. Onda je dobio ideju.

„Sigurno mislite na Boga“, rekao je.

Doktorka se osmehnula.

„Da“, rekla je.

„Ali neko drugi je takođe važan doktor.“

Luka se još više zbunio, ali onda mu je pala na um druga misao.

„Da nije kuvar?“, upitao je.

„Tako je!“, uzviknula je. „Ti si doktor kao i ja, jer način na koji kuvaš ima velikog uticaja na zdravlje ljudi.“

Luka se obradovao kada je čuo da je i kuvar i lekar jer sprema zdrava jela.

„Volim da pomažem u kuvanju“, kaže on. „Uz Božiju pomoć, volim da pomažem drugima.“

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Crna Gora. Takođe možete da im pokažete gde se nalazi Zelenika u Crnoj Gori, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se izgradi novi izviđački kamp. Luka živi na oko sat vremena vožnje od tog mesta.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj misije broj 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“, i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji izviđačkog kampa u kojem će u Crnoj Gori deca moći da uče o zdravoj hrani i Bogu. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar Trinaeste subote.

Poruka adventista sedmog dana je prvi put propovedana na Balkanskom poluostrvu 1880. godine, kada je A. Sigfrid otišao u Skoplje, u Makedoniji, kao predstavnik Britanskog i inostranog biblijskog društva.

CRNA GORA | 8. jul

Voja

Dečak sa balonom

Voja je veoma naročit mladić. Kad je bio mali, doktori nisu mislili da će preživeti. Znete, Voja je rođen u Crnoj Gori, sa velikim balonom na leđima.

Voja je imao urođenu manu koja se zove spina bifida. Kad je bio još jako mala beba, u majčinom stomaku, njegova kičma se u donjem delu leđa nije pravilno razvijala. Na leđima mu je ostala rupica koja nije zarasla i kroz tu rupu mu je izrastao balon na leđima.

Pre nego što se Voja rodio, doktor je rekao majci da beba možda neće preživeti. Ali majka je bila sigurna da Bog ima plan za dečaka. Molila se za njega sve vreme, dan i noć. Neposredno pre njegovog rođenja, majka se pomolila: „Dragi Bože, za nekoliko minuta ću saznati da li si odlučio da daš Voji život ili smrt. Još jednom Te molim za njegov život. Ali neka ne bude moja volja nego Tvoja. Zahvaljujem Ti u Isusovo ime, Amin.“

Nekoliko trenutaka kasnije, glasan plač malog Voje ispunio je bolničku sobu. Njegov plač je bio kao muzika za majčine uši. Bila je veoma srećna i zahvalna. Njen dečak je bio živ!

Ali onda je videla balon na njegovim leđima. Balon je bio toliko veliki da mu nije videla nogice. A onda je balon pukao. Majka je sada mogla da vidi Vojine nogice. Ali nešto nije bilo u redu. Voja nije mogao da ih pomeri.

Lekar je Voju i majku odmah stavio u avion i poslao u specijalnu dečju bolnicu u Srbiji.

U novoj bolnici, nova doktorica je bila zapanjena kad je videla Voju. Ova doktorica je pomagala bebama sa spina bifidom 22 godine, ali nikada nije videla nešto slično. „Ovo je jedan od najtežih slučajeva koje sam ikada videla“, rekla je ona. Rekla je da je Voji hitno potrebna operacija.

Majka se molila dok je doktor operisao bebu četiri sata. Bog je čuo njene molitve. Operacija je bila uspešna. Voja je mogao da pomera noge!

Voja je morao da posećuje mnoge lekare u narednih nekoliko godina. Majka se uvek molila, a Voja je sve lekare iznenađivao. Lekari su upozorili da će za tri meseca verovatno imati problema sa glavom. Ali nije. Lekari su rekli da neće moći da hoda. Ali on je hodao.

U početku Voja nije imao snage. Noge ga nisu dobro držale i često je padao kada je trčao. Ali nije odustajao. Nastavljao je da trči.

Majka se molila Bogu da pomogne njenom dečaku. Mnogo puta su se i ona i otac molili cele noći. Otac je naporno radio kao profesor matematike u srednjoj školi da plati Vojine bolničke račune. Majka je vodila Voju na mnoge preglede kod lekara i na fizikalne terapije. A Voja je postajao sve jači i jači.

Svi lekari koji su videli Voju bili su zavidljeni. Nisu mogli da veruju svojim očima. Posebno je bila iznenađena doktorka koja mu je operisala noge. Ona je bila ateista. Nije verovala u Boga. Ali kad je videla Voju kako trči i skače, i kada je videla majku kako se moli, promenila je mišljenje. „Bog zaista postoji“, rekla je.

Majka ne sumnja da je Bog živ. Bog je uslišio njene molitve da održi Voju u životu, pa mu je rekla: „Gde god da ideš, podeli svoju priču sa drugim ljudima.“

Danas je Voja visok, snažan tinejdžer. On voli da priča drugima šta su Bog i njegovi roditelji učinili za njega. „Kada ispričam svoju priču, setim se svojih roditelja i onoga što su učinili za mene“, kaže on. „Toliko su se žrtvovali zato što me vole.“ 🌍

Danas je Voja učenik u adventističkoj srednjoj školi u Novom Sadu, koja je otvorena uz pomoć darova Trinaeste subote prikupljenih u trećem tromesečju 1997. godine. Darovi Trinaeste subote koji su deca dala pre više od 25 godina pomažu

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Crna Gora. Možete im pokazati i Beograd, gde je Voja hospitalizovan kao beba, i Novi Sad, gde je išao u školu koja je primila deo darova Trinaeste subote 1997. godine.
- Povucite paralelu između Vojinih roditelja i Isusa. Roditelji su žrtvovali mnogo da spasu Voju, a Isus je žrtvovao još više da bi spasio sve ljude. Isus se odrekao savršenog, divnog života na Nebu da bi došao na ovu zemlju i umro za grehe ljudi. Isus se toliko žrtvovao zato što voli ljude, baš kao što su se Vojini roditelji toliko žrtvovali zato što ga vole.
- Podstaknite decu da budu poput Voje i podele sa drugima šta je Bog učinio za njih. Zamolite ih da podele primere onoga što je Bog učinio za njih u Subotnoj školi.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje cilj duhovnog rasta br. 7 strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poči ču“: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

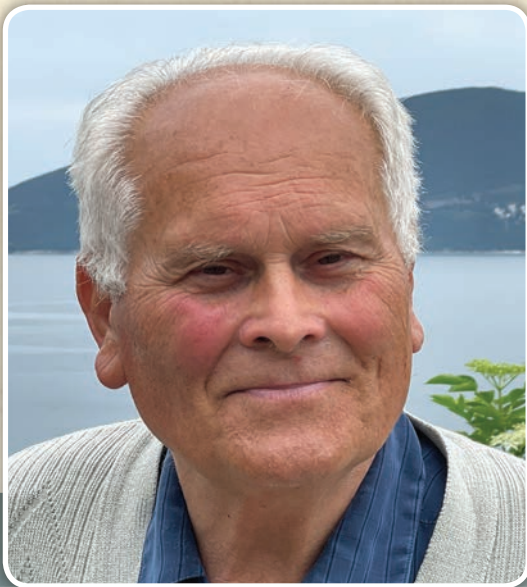
da Voja danas dobije adventističko obrazovanje.

MISIONSKI
ZAPIS

Formiranjem Jugoslavije na kraju Prvog svetskog rata, osnovana je i adventistička Jugoslovenska unija u Novom Sadu 1925. godine. Kasnije je prebačena u Beograd. Voja je išao u adventističku školu u Novom Sadu koja je osnovana pomoću darova Trinaeste subote 1997. godine.

CRNA GORA | 15. jul

Ilija

Kroćenje divljih talasa

Spiro je posmatrao ogromne talase koji su se obrušavali na plažu obasjanu ranim jutarnjim suncem. Dečak je gledao kako osam ljudi čeka da ih pastor Adventističke crkve krsti u Jadranskom moru. Nisu mogli da uđu u vodu jer su talasi bili preveliki. Talasi bi ih odneli.

Spiro se pitao da li je Hrišćanska adventistička crkva prava Božja crkva.

„Ako je ovo Božja crkva, On ne bi dozvolio tako velike talase na dan kada treba da se održi krštenje“, pomislio je.

Godina je bila 1941. Osam ljudi na plaži trebalo je da postanu prvi adventisti sedmog dana kršteni na mestu koje je danas poznato kao država Crna Gora.

Pre ovog ranog jutarnjeg okupljanja, mladi Spiro se pridružio grupi od osmoro ljudi u proučavanju Biblije. Među osam ljudi su bile njegova majka i sestra.

Proučavajući Bibliju, Spiro je poverovao da je Božja subota sedmi dan u sedmici, a ne nedelja kao što su mnogi drugi ljudi

verovali. Verovao je da Bog traži od ljudi da vrata desetak od svojih prihoda. Ali nije bio siguran da želi da postane adventista.

Ipak, Spiro je sa ostalima otišao na plažu da posmatra krštenje. Ceremonija je bila planirana za 5 sati ujutru, jer je bio radni dan i neki od ljudi koji su se krštavali morali su uskoro na posao.

Sada, dok je Spiro stajao na zamračenoj plaži, video je da niko ne može da bude kršten zbog ogromnih talasa.

Dok je mala grupa bespomoćno stajala na plaži, adventistički pastor je podigao ruke prema nebu.

„Gospode“, rekao je, „molim te utišaj more samo na trenutak da se ovi ljudi krste.“

U tom trenutku, talasi su prestali. Dok su veliki talasi nastavili da se kotrljaju 40 do 50 metara od obale, voda u blizini plaže se sasvim utišala.

Spiro je jedva mogao da poveruje svojim očima dok je pastor ulazio u mirnu vodu. Kršteno je svih osmoro ljudi.

Onda se oglasio Spiro.

„Mogu li i ja da budem kršten?“, upitao je.

Pastor je ljubazno pogledao dečaka.

„Ako veruješ, dođi“, rekao je.

Spiro je verovao. Imao je veru u spasonosnu silu Gospoda Isusa Hrista. Pastor ga je krstio. Umesto osam ljudi kako je planirano, ukupno devet ljudi predalo je svoja srca Isusu u Jadranskom moru tog dana.

Dogodilo se pravo čudo. Bog je smirio more i osvojio srca osmoro odraslih ljudi i jednog dečaka. Bilo je to čudo koje je otvorilo Crkvu adventista sedmog dana u Crnoj Gori.

Spiro je imao 16 godina kada se krstio. Živeo je dug i srećan život sa Bogom i umro je u 86. godini.

Iako je umro pre više od 10 godina, i danas je poznat kao heroj vere u Crnoj Gori.

„Spiro je bio čovek sa velikim iskustvima sa Bogom“, kaže njegov 76-godišnji zet Ilija. „Bio je veoma cenjen čovek. I danas, kada sretnem nekoga na ulici i kažem da sam Spirov zet, ljudi ustaju u znak poštovanja.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi novi izviđački kamp na mestu Adventističke crkve

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci gde se na karti nalazi Crna Gora. Možete im pokazati i Zeleniku u Crnoj Gori, gde je Spiro kršten i gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se izgradi novi kamp za izviđače.
- Recite deci da je Spiro imao četiri ćerke, uključujući Ilijinu ženu, Elzu, i da je umro u veri u 86. godini života, 2012. godine.
- Fotografija Ilije prikazuje ga ispred Jadranskog mora, gde mu je 1941. kršten svekar Spiro.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“, cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

sedmog dana, baš na mestu na kome su Spiro i drugi adventisti nekada išli u crkvu. Zgrada se nalazi u blizini plaže na kojoj su kršteni Spiro i još osmoro ljudi. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote.

ČUDESNA
ZEMLJA

Crnogorska ulcinjska solana, u prošlosti najveći proizvođač soli na Mediteranu, sada je dom za više od 500 flaminga i više od 40.000 ptica.

SRBIJA | 22. jul

Andrija

Kršten kao Isus

Andrija je imao san. Sanjao je da pokloni svoje srce Isusu krštenjem. Ali nije želeo da se krsti u crkvi. Pročitao je u Bibliji kako je Isusa krstio Jovan Krstitelj u reci Jordan. Andrija je sanjao da se krsti na otvorenom moru baš kao Isus. Želeo je da se krsti u Jadranskom moru.

Ali Andrija nikada nije bio na moru. Živi u Srbiji koja nema more. Najbliže more je udaljeno 500 kilometara u državi Crnoj Gori. Andrija je čeznuo da ode na Jadransko more u Crnu Goru.

Andrija se pridružio grupi dece koja se spremala za krštenje. U grupi je bio i Andrijin mlađi brat Luka, a i Luki se dopala ideja da se krsti u moru. Sva ostala deca su se složila da bi bilo divno da se svi krste u moru. Uzbuđeno su sanjali o zajedničkom krštenju na izviđačkom kampu na Jadranskom moru. Ali Andrija nije znao kako da obezbedi novac za put. Njegov

otac je bio u penziji i nije imao novca da mu pomogne.

Tada je Andrija saznao da mora da obezbedi dve sume novca: malu sumu kako bi platio prijavu za kamp i veću koju je trebalo da plati kada stigne na kamp. Vrlo brzo je morao da plati manju sumu. Nije imao kome da se obrati osim Bogu. „Bože, ako je ovo Tvoja volja, možeš li da mi pomogneš?“, molio se.

Sutradan su u njihovu kuću svratila dva prijatelja Andrijinog oca. Rekli su da su osetili da treba da daju novac njihovoj porodici. To je bilo sasvim dovoljno da se i Andrija i Luka prijave za letnji kamp.

Andrija skoro da nije mogao da poveruje! Bog je tako brzo odgovorio na njegovu molitvu. Od tog dana je bio siguran da će mu Bog pomoći da se krsti u moru. U Bibliji je čitao iznova i iznova: „Jer ja Gospod Bog tvoj držim te za desnicu, i kažem ti: Ne boj se, ja ću ti pomagati.“ (Isaija 41,13)

Meseci su brzo prolazili i približilo se vreme da se plati druga rata za kamp. Andrija nije znao šta da radi. Tada je otac došao na ideju. Pre penzionisanja prodavao je hrišćanske knjige kao kolporter. Ponudio se da pomogne Andriji i Luki da prodaju knjige u srpskom odmaralištu punom turista.

Prvi dan u gradu je bio razočaravajući. „Molim vas, pogledajte ove knjige“, govorio je Andrija ljudima dok su prolazili pored stola za kojim je prodavao knjige u parku. Ali ljudi su skretali pogled. Te noći je Andrija bio jako tužan. Molio se Bogu: „Pomози nam da sutra prodamo bar dve knjige.“

Ujutru, dok je pomagao ocu i Luki da stave knjige na sto, jedan stariji čovek je počeo da gleda jednu od knjiga. „Šta piše u ovoj knjizi?“, upitao je. „Ova knjiga govori o poslednjim danima“, rekao je Andrija. Čovek je kupio knjigu. Andrija je bio tako srećan! Bog mu je pomogao da proda knjigu čak i pre nego što je počeo da prodaje knjige.

Posle toga je lako prodavao knjige. Za dve nedelje, on i njegov brat su zaradili dovoljno novca da odu u kamp.

I tako su Andrija i Luka otišli u kamp izviđača na Jadranskom moru u Crnoj Gori. Oba dečaka su krštena sa drugarima u moru. Kao poseban biblijski stih koji će se čitati na njegovom krštenju, Andrija je odabrao Isaiju 41,13, koji kaže: „Jer ja Gospod Bog tvoj držim te za desnicu, i kažem ti: Ne boj se, ja ću ti pomagati.“

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Zelenika u Crnoj Gori, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se izgradi novi izviđački kamp.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana, „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“, cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“, i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Svaki put kada Andrija danas pročita taj stih, seti se da mu je Bog ispunio san da se krsti u moru. „Veoma sam zahvalan“, kaže on. „Zaista sam blagosloven.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji novog izviđačkog kampa na Jadranskom moru u Crnoj Gori. Sadašnja zgrada koju koriste izviđači stara je skoro 90 godina i treba je zameniti novom i većom zgradom za izviđače. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

MISIONSKI
ZAPIS

Petar Todor je bio prvi advenistički propovednik koji je rođen u Jugoslaviji i koji je radio u svojoj zemlji. On i njegova žena su se krstili u Aradu, u Rumuniji, 1900. godine. Tri godine kasnije, na konferenciji u Klužu, u Rumuniji, izabran je da služi kao biblijski radnik i sledeće godine poslat je kao propovednik u Srbiju.

SRBIJA | 29. jul

Prijemni ispit u subotu

Marta

Marta voli muziku. Od malena svira violinu. Otvorila joj se i mogućnost da uči u muzičkoj školi svojih snova u glavnom gradu Srbije, u Beogradu.

Ali Marta je imala veliki problem. Morala je prvo da položi prijemni. To je značilo da mora da svira violinu pred grupom nastavnika. Prijemni ispit je bio zakazan u subotu. Marta nije želela izađe na prijemni u subotu. Za nju je subota sveti dan za obožavanje Boga u crkvi i provođenje posebnog vremena sa Njim — od zalaska sunca u petak do zalaska sunca u subotu. Setila se četvrte zapovesti, koja kaže: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvomemu; tada nemoj raditi nijednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim.“ (2. Mojsijeva 20,8-10)

Marta je bila spremna da izađe na prijemni ispit u nedelju ili ponedeljak ili utorak ili sredu ili četvrtak ili čak petak. Imala je tih

šest dana da radi i da obavi sav svoj posao. Ali sedmi dan je subota. U njemu ne radi nikakav posao, uključujući polaganje ispita za upis u muzičku školu.

Marta se osećala beznadežno. Žalosna, pomislila je: „Izgleda da nije Božji plan za mene da idem u ovu muzičku školu.“

Ipak, molila se da bude po Božjoj volji. Otac i majka su se molili da bude po Božjoj volji. Prijatelji iz crkve su se molili da bude po Božjoj volji.

Tada je muzička škola pozvala Martine roditelje na poseban sastanak.

Otac i majka su strpljivo slušali dok je nastavnica nabrajala sva pravila kojih bi Marta morala da se pridržava ako bi učila u njihovoj muzičkoj školi. Kad je nastavnica završila, otac je zamolio da se sastane sa direktorom.

U direktorskoj kancelariji, otac je rekao da će Marta rado poštovati školska pravila, ali da ima još jedno pravilo koje želi da poštuje: četvrtu Božju zapovest.

„Marta neće moći da polaže prijemni ispit u subotu“, rekao je otac. „Možda bi umesto toga mogla da polaže test u petak ili nedelju?“

Direktorka je odmah odmahнула glavom.

„To nije moguće“, odgovorila je ona.

Direktorka je rekla da se datum ne može promeniti, jer nikada ranije nije menjan. Rekla je da je Marta prva osoba koja je zatražila promenu datuma.

Otac nije odustajao.

„Da li bi bilo onda moguće da Marta polaže test nakon zalaska sunca u subotu?“, upitao je.

Direktorka je ćutala. Bila je zbunjena. Zatim je upitala: „Kada sunce zalazi u subotu?“

„Pretpostavljam da će to biti oko 20:10“, odgovorio je otac.

„Onda ni to nije moguće“, rekla je direktorka. „Naša škola radi samo do 20 časova.“

Ali direktorka je saosećala sa Martom i obećala je da će pokušati da pomogne.

Marta je dugo čekala. Nastavila je da vežba violinu kao da će moći da polaže prijemni posle zalaska sunca u subotu. Molila se svaki dan. Njeni roditelji su se molili. Članovi crkve su se molili.

Nekoliko dana pre ispita javila se profesorka iz muzičke škole. Rekla je da je vreme za prijemni promenjeno. Marta može da polaže prijemni nakon zalaska sunca! To je bilo čudo! Nikada ranije škola nije promenila vreme prijemnog ispita.

Dan prijemnog ispita bio je hladan i kišovit. Marta je trebalo da provede dan vežbajući violinu kako bi uveče mogla da svira najbolje što može u muzičkoj školi. Ali umesto da svira violinu, Marta je ostavila sve svoje poslove i otišla u crkvu. Ona je hvalila Boga koji je završio svoje delo stvaranja i odmarao se sedmog dana od svih svojih dela koja je učinio (1. Mojsijeva 2,2).

Nakon zalaska sunca, Marta je odlično svirala. Nastavnici su bili impresionirani. Ali, što je još važnije, Marta je osećala mir i zadovoljstvo u svom srcu. Svetkovanjem subote, ona je stavila Boga na prvo mesto u svom životu, i sada je znala da je On sa njom.

Da bi bilo zanimljivije:

- Deci možete da pokažete na karti glavni grad Srbije, Beograd, gde Marta ide u muzičku školu i gde su darovi Trinaeste subote pre tri godine pomogli da se otvori još jedna nova crkva.
- Podstaknite decu da postave Boga na prvo mesto u svom životu držeći sve Njegove zapovesti, uključujući subotu. Pročitajte Isusove reči u Jovanu 15,14: „Ako Me volite, držite Moje zapovesti.“
- Gledajte kako Marta svira violinu na YouTube-u: bit.ly/Marta-Serbia.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve u strategiji Adventističke crkve „Poći ću ići“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Da učenici kao pojedinci i porodice žive životom ispunjenim Duhom“, cilj br. 6, „Povećati pristup, zadržavanje i učešće dece i mladih“, i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i daju primer biblijskog pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: iWillGo2020.org.

Kada su objavljeni rezultati prijemnog ispita, 14-godišnja Marta je dobila savršen rezultat. Mogla je da ide u muzičku školu svojih snova!

„To iskustvo me je uverilo da nikada ne treba da gubim nadu“, kaže Marta. „Iako ponekad mogu pomisliti da nema izlaza iz situacije, sada znam da Bog uvek ima plan, da ima izlaz i da samo treba da se predam i da Mu verujem.“ 🌍

Bog čini velike stvari u Beogradu, u Srbiji, gde Marta ide u muzičku školu. Vaši darovi Trinaeste subote pre tri godine pomogli su da se tamo otvori još jedna nova crkva.

POLJSKA | 5. avgust

Julija

Molitva za prestanak kiše

Kiša je jako padala kada je šestogodišnja Julija stigla u predškolsku ustanovu Crkve adventista sedmog dana u Poljskoj. Deca su skidala mokre kapute dok su ulazila u učionicu. Bilo je vreme da se dan započne bogoslužjenjem.

Julija je sedela za svojim stolom i čekala da im se učiteljica obrati. Zнала je šta će učiteljica pitati i bila je spremna da odgovori.

Dok je 10-ak male dece sedelo u tišini, učiteljica je postavila pitanje koje je Julija čekala da čuje.

„Dobro jutro deco!“, učiteljica je rekla. „Ko danas ima nešto na čemu može da zahvali Bogu? Ko danas ima nešto što želi da traži od Boga.“

Julijina ruka se podigla.

„Da, Julija?“, učiteljica je rekla.

„Želim da zamolim Boga da zaustavi kišu“, rekla je Julija. „Želim da izađem napolje.“

Učiteljica se osmehnula. Zнала je da Julija nije jedino dete koje želi da izađe napolje. Sva deca su došla u predškolsku ustanovu pomalo tužna zbog kišnog vremena jer su se svakog dana radovali da idu napolje.

U Julijinoj predškolskoj ustanovi deca ne izlaze napolje samo za vreme odmora. Deca takođe izlaze napolje da uče o Bogu. Vaspitači svakog dana izvode decu napolje da istražuju Božju prirodu u poljima i šumi oko predškolske ustanove. Deca se takođe igraju i jedu napolju. Ponekad se Julija penje na drveće sa svojim mlađim bratom. U drugim prilikama stavljaju kriške hleba na štapove i drže ih iznad vatre na otvorenom. Julija voli da jede ukusan hrskavi tost koji je sama napravila!

Sada je učiteljica pogledala Juliju i drugu malu decu u učionici. Pogledala je kroz prozor. Činilo se da kiša pada još jače nego ranije. Kiša je trebalo da pada celog dana.

Ali učiteljica je bila zadovoljna što je Julija želela da zamoli Boga za pomoć. Julijini otac i majka se nisu molili kod kuće. Julija je naučila da se moli tek kada je došla u adventističku predškolsku ustanovu.

„Naravno da možemo da se molimo Bogu da zaustavi kišu“, rekla je učiteljica. „Bilo bi lepo da i danas izađemo napolje.“

Nakon što su sva mala deca imala priliku da se zahvale i mole Bogu, i učiteljica se pomolila Bogu.

„Dragi Bože“, molila se učiteljica. „Molim Te, pomози nam da izađemo danas napolje. Daj nam nekoliko sati bez kiše da bismo mogli da izađemo.“

Otkucalo je devet sati. To je bilo vreme kada su deca obično izlazila napolje. Julija je pogledala kroz prozor.

Kiša je prestala!

Sa velikom radošću, Julija i ostala deca su obukla kapute i istrčala napolje. Trava je bila mokra. Drveće je bilo mokro. Ali nije bilo kiše koja je padala sa neba. Mogli su da uče o Bogu u prirodi.

Kad je došlo vreme za ručak, učiteljica je pozvala decu da uđu unutra da ručaju. Deca su ušla u kafeteriju, koju su delila sa većom decom iz osnovne škole. Kako su počeli da jedu, kiša je ponovo počela da pada.

Julija je bila ispunjena strahopoštovanjem prema Božjoj sili. Čuo je njenu molbu i odgovorio na nju na divan način!

„Kako je to divno, učiteljice!“, rekla je. „Bog je uslišio našu molitvu. Nije padala kiša kad smo izašli napolje. Počela je da pada kiša tek kad smo ušli unutra. Bog je neverovatan!“ 🌍

Hvala vam na vašim darovima koji pomažu crkvenim školama širom sveta da uče decu poput Julije o divnoj ljubavi prema Bogu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Varšava, glavni grad Poljske. Predškolska ustanova adventista sedmog dana je udaljena oko 40 km od Varšave i smeštena je u gradu Podkova Lešna.
- Recite deci da je ime Julija pseudonim. Adventistička misija je upoznala Juliju i čula njenu priču od njene učiteljice. Fotografija sa ovom pričom prikazuje učiteljicu i drugu decu ispred škole.
- Podelite sa decom da je Bog u stanju da čuje i najmanje molitvene zahteve, uključujući i molbu da zaustavi kišu kako bi mala deca mogla da izađu napolje.
- Recite deci da Julija pohađa prvu i jedinu adventističku predškolsku i osnovnu školu u Poljskoj.
- Recite deci da je škola udomila i hranila veliki broj ukrajinskih izbeglica i podučavala njihovu decu tokom oružanog sukoba u Ukrajini.
- Pročitajte više o školi na veb-stranici Transevropske divizije: bit.ly/Poland-school.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.

Godine 1900, Nemač po imenu H. Šmic počeo je da propoveda u Varšavi, glavnom gradu Poljske. Pošto nije znao poljski, počeo je svoj rad tako što je išao od kuće do kuće i čitao imena na vratima. Kad god bi naišao na nemačko ime, pokucao bi, i kad bi ga pozvali da uđe, na nemačkom im je govorio o verovanjima adventističkih hrišćana. Kao rezultat ovog misionarskog poduhvata posle nekoliko meseci organizovana je prva crkva sa članovima koji su govorili nemački.

POLJSKA | 12. avgust

Ruže i anđeli

Melisa

Melisa je devojčica koja živi u Poljskoj. Ima prelepu ravnu smeđu kosu do tik iznad ramena. Ima velike smeđe oči koje, kada se smeje, blistaju iza zelenih naočara. Kada ide u školu, najviše voli da nosi svoju ružičastu duksericu, plave farmerke i ružičaste čarape sa slikama crno-belih pasa.

U svakom pogledu, Melisa izgleda kao i svaka druga devojčica. Ali njena učiteljica kaže da ona nije kao ostale devojčice. Ona je posebna. Sve je to zbog sna koji je sanjala kada je imala 8 godina.

U snu koji je Melisa sanjala, ona leži u krevetu kod kuće. Svuda oko nje su ruže. Sveže bele ruže leže oko njene glave. Sveže bele ruže su i na njenom stomaku. Ali onda su se ruže promenile. Ispod njenog stomaka, ruže su postale crne i suve. I na nogama su bile crne suve ruže.

Među crnim, suvim ružama kraj njenih nogu stajao je zli anđeo. Svađao se sa dobrim anđelom koji je stajao u svežim belim ružama iznad njene glave.

„Ona je moja“, rekao je zli anđeo.

„Ne, ona je moja“, odgovorio je dobri anđeo.

Dobri anđeo i zli anđeo su se prepirali oko toga ko će osvojiti Melisino srce.

Onda se Melisa probudila.

Takav san bi nekoj deci mogao izgledati čudno i zastrašujuće. Ali Melisa nije bila zabrinuta. U školi je učila o velikom ratu između Isusa i sotone. Znala je da je sotona nekada bio dobar anđeo koji je živio na Nebu. Ali sotona je postao zli anđeo. Želeo je da postane Bog i ubedio je mnoge anđele da mu se pridruže. Tako je započeo rat između Isusa i Njegovih dobrih anđela na jednoj strani i sotone i njegovih zlih anđela na drugoj strani. Biblija nam govori o ovoj nevidljivoj borbi u Efescima 6,12, gde piše: „Jer naš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba.“ Zli anđeli se bore sa dobrim anđelima za živote devojčica i dečaka u Poljskoj i širom sveta. Bitka će se završiti kada Isus dođe na zemlju i odvede svoju decu u svoj dom na nebu.

San nije uplašio Melisu jer je znala da Isus i Njegovi dobri anđeli ne samo da se bore za nju već je i štite.

Melisa nikada nije zaboravila san, i često razmišlja o njemu. Ona želi da neguje dobre vrednosti i da donosi dobre odluke. Ona želi da Isus i Njegovi dobri anđeli uvek pobeđuju u njenom životu. Ona želi da Isus i Njegovi dobri anđeli uvek pobeđe.

Jednom su se neka deca svađala u školi. Učiteljica je bila ogorčena i nije znala šta da radi. „Šta sad da radimo?“, upitala je učiteljica posvađanu decu.

Melisa se setila svog sna. Dobri anđeli i zli anđeli vodili su nevidljivu bitku u njevoj školi. Zli anđeli su izazivali decu da se svađaju.

Melisa je podigla ruku.

„Učiteljice, rekli ste nam da kada imamo problem, možemo da se molimo“, rekla je.

Učiteljica je klimnula glavom. Zaboravila je svoj savet. Bila je odlična ideja da se pomole u ovoj situaciji. Učiteljica je pozvala decu i svi su se zajedno molili da Isus i Njegovi dobri anđeli pobeđe u ovoj bici. Dok su se molili, sotona i njegovi zli anđeli su bili poraženi, Isus i Njegovi dobri anđeli su pobeđili, a mir se vratio u malu školu u Poljskoj.

Melisin san nije promenio samo njen život. On menja i njenu školu. 🌍

Hvala vam na vašim darovima Subotne škole koji pomažu adventističkim školama širom sveta da uče decu poput Melise o Isusovoj predivnoj ljubavi.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Varšava, glavni grad Poljske. Predškolska ustanova adventista sedmog dana udaljena je oko 40 km u gradu Podkova Lešna.
- Recite deci da Melisa pohađa prvu i jedinu adventističku predškolsku i osnovnu školu u Poljskoj. Nalazi se na teritoriji Poljskog univerziteta teologije i humanističkih nauka, koji uključuje i teološki fakultet Adventističke crkve u Poljskoj.
- Podelite sa decom da je ova škola smestila i hranila veliki broj ukrajinskih izbeglica i podučavala njihovu decu tokom oružanog sukoba u Ukrajini.
- Pročitajte više o školi na veb-stranici Transevropske divizije: bit.ly/Poland-school.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Packi je poljsko pecivo u obliku kuglica punjeno slatkim filovima, nalik na žele krofnu.

Tradicionalno se služi za njihove praznike. Neki hrišćani uživaju u ovoj poslastici da bi potrošili svoja jaja, mleko i puter pred Veliki post. Poljaci pojedu više miliona krofni samo na ovaj dan.

POLJSKA | 19. avgust

Rišard

Pomorandže i limunovi

Da li volite slatkiše? Kakve slatkiše volite? Torte? Čokolade? Bombone? Žvakaće gume?

Ako biste u prošlosti upitali decu u Poljskoj o njihovim omiljenim slatkišima, svako dete bi verovatno reklo: „Pomorandže!“

Sada možda možete lako da pronađete pomorandže u prodavnici ili, ako imate sreće, rastu u vašem dvorištu. Ali u komunističkoj Poljskoj je bilo skoro nemoguće pronaći pomorandže. Jedino doba godine kada su pomorandže i drugi agrumi bili dostupni bio je Božić.

Tako je uživanje u pomorandžama na Božić bila je velika stvar za poljsku decu. Pomorandže su bile toliko velika stvar da su, kako se Božićni praznik približavao, nacionalne televizije redovno izveštavale o napretku brodova koji su plovili u Poljsku sa svojim dragocenim tovarima pomorandži, limuna i drugih agruma: Brod prenosi pomorandže iz Egipta; brod prevozi mandarine iz Turske; brod nosi još pomorandži

sa Kube; brod prevozi veliku količinu različitih vrsta tropskih citrusa iz Južne Amerike.

Deca i odrasli u Poljskoj su se radovali dok su na televiziji gledali kako se istovara ukusno voće sa brodova u poljskim lukama. Nije bilo jeftino kupiti to voće. Ali svi su jedva čekali da stigne Božić kako bi mogli da ogule pomorandžu ili limun i uživaju u njihovim posebnim ukusima.

Verovatno niko nije voleo pomorandže i limun više od Marije. Iako više nije bila devojčica, volela je pomorandže i limun otkako je znala za sebe. Marija je bila mlada žena i nažalost bila je bolesna. Uopšte se nije osećala dobro i čeznula je da pojede pomorandžu ili limun.

„Rišard“, rekla je, gledajući čežnjivo u svog muža, „jako bih volela pomorandžu ili limun.“

Rišardova obrva se naborala od brige. Dao bi sve na svetu da može da nabavi pomorandžu ili limun za svoju dragu ženu. To voće bi joj pomoglo da se oseća bolje.

Ali moglo je da se kupi samo u vreme Božića. Nije bilo ni blizu vreme Božića.

Čak i da je Božić, pomorandže i limun su bili jako skupi. Ričard je bio pastor i on i Marija nisu imali mnogo novca – nisu imali dovoljno da kupe pomorandže ili limun.

Marija je ipak želela da jede to voće. Bio je to njen san, a Rišard je bio tužan jer nije mogao da ga ispuni.

Uz molitvu, Rišard je izašao iz kuće da poseti neke vernike. Hteo je da ih ohrabri i podseti na Božju ljubav.

Rišard je svratio u jednu kuću da poseti jednu staricu. Starica je bila usamljena jer je njena ćerka živela daleko u Sjedinjenim Američkim Državama.

Kada je pokucao na vrata, starica ih je otvorila uz široki osmeh.

„Pastore, dobro je što ste ovde!“, ona je uskliknula. „Upravo sam dobila paket od svoje ćerke iz Sjedinjenih Država, i imam pomorandže i limunove za vas!“

Rišard nije mogao da veruje svojim ušima.

Nekoliko trenutaka kasnije, nije mogao da veruje svojim očima. Starica mu je poklonila kutiju punu blistavih pomorandži i sjajnih žutih limunova. Ova obična kutija sa dragocenim voćem izgledala je kao kutija za dijamante do vrha ispunjena svetlucavim draguljima.

Rišard je jedva čekao da se vrati kući.

„Dušo, imam nešto za tebe“, rekao je.

Pokazao je Mariji pomorandže i limunove.

Oči su joj se raširile od čuđenja.

„Odakle ti to?“, upitala je.

„Bog mi ih je dao“, rekao je Rišard. „On ti ih je poslao.“

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti Varšavu, glavni grad Poljske.
- Recite deci da je Rišard Jankovski sada predsednik Poljske unije Hrišćanske adventističke crkve.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Trans-evropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Rad Rišarda Jankovskog u bivšoj komunističkoj Poljskoj ilustruje cilj misije br. 2 strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima... i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskih religija.“ Za više informacija, idite na internet: IWillGo2020.org.

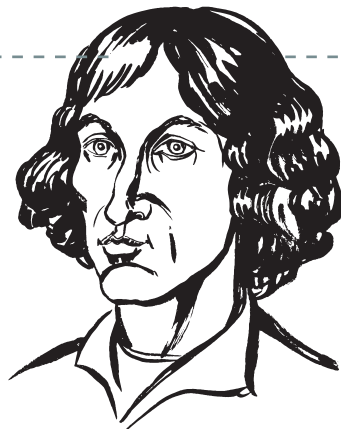
To je bila prava istina. Bio je to čudesni poklon — a nije bio čak ni Božić. Biblija kaže: „A Bog moj ispuniće svaku potrebu vašu po bogatstvu svojem, u slavi, u Hristu Isusu“ (Filibljanima 4,19). 🌐

Hvala vam na darovima koje prilažete, koji pomažu da ljudi širom sveta uče o našem Bogu punom ljubavi koji ispunjava sve naše potrebe.

ČUDESNA
ZEMLJA

Nikola Kopernik bio je poljski astronom i matematičar. Njegova heliocentrična teorija je prva predložila da se planete okreću oko Sunca, a ne obrnuto.

LETONIJA | 26. avgust

Ana

Salate i viršle

Četvorogodišnja Ana je volela da se igra sa svojim četvorogodišnjom drugaricom Aleksom u vrtiću u malom selu u centralnoj Letoniji.

Dve devojčice su posebno volele da igraju igru u kojoj su se pretvarale da su odrasle osobe. Ana se pretvarala da je nastavnica matematike, a Aleksa da je loš učenik. Aleksa bi zakasnila na čas. Ne bi radila domaći. Nije htela da sluša. Ana se pretvarala da je veoma stroga učiteljica. Glumila je da je ljuta i pokušala je da kazni Aleksu.

„Idi stani u ćošak i budi tamo do kraja dana!“, Ana je rekla Aleksu.

Aleksa je bila veoma dobra u pretvaranju da je loš đak. Odbila je da stane u ćošak.

„E pa baš neću!“, rekla je.

Ponekad, kada su se devojčice pretvarale da su odrasle, Ana je bila umetnica, a Aleksa lekar.

Aleksa je znala ponešto o doktorima. Imala je mnogo zdravstvenih problema i bila je često bolesna. Često je bila prehlada

dena i imala je groznice. Kašljala je i imala problema sa disanjem.

Ana i Aleksa su takođe volele da se pretvaraju da kuvaju. Pomešale bi zemlju i vodu u gusti braon paprikaš i obilno ga začinile posipajući cveće po njemu. Jarko ljubičaste, ružičaste, plave i žute cvetove stavljali su u braon supu.

U početku su se Ana i Aleksa samo igrale u vrtiću. Zatim, kako su dve devojčice odrastale, počele su zajedno da idu u školu, a Aleksa je počela da dolazi kod Ane nakon škole. Igrale su se popodne i jele pravu hranu koju je Anina majka stavljala na sto za večeru.

Aleksa se iznenadila kad je prvi put videla kako Anina majka na sto stavlja salatu od krastavaca, paradajza, luka, kopra, listova spanaća i zelene salate. Retko je jela salatu kod kuće, ali su joj se svideli slatki, sočni i hrskavi ukusi i teksture.

Aleksa se još više iznenadila kad je prvi put videla veganske viršle. Kod kuće je jela viršle od mesa, a viršle napravljene od bilja-

ka nikada nije ni videla. Ali volela je veganske viršle i uživala je da ih jede sa prženim krompirom i sosom od paradajza u Aninoj kući.

I Aleksinoj majci se dopala hrana u Aninoj kući. Ponekad je dolazila i razgovarala sa Aninom majkom dok su se Aleksa i Ana igrale. Bila je iznenađena što Ana i njena porodica nisu jeli meso. Ali, kao i Aleksa, volela je da jede njihovu hranu. Što je još važnije, primetila je da je Aleksa ređe bolesna kada jede zdravu hranu.

Aleksina majka je želela da njena devojčica bude još zdravija, pa je od Anine majke potražila savete kako da priprema zdravu hranu. Počela je da kuva zdravu hranu kod kuće. Kako su se u Aleksinom domu menjali obroci, Aleksa je rasla i postajala sve zdravija. Sve ređe je bila prehladna i skoro nikada nije imala groznice. Prestala je da kašlje. Više nije imala problema sa disanjem. Aleksinoj majci je bilo toliko drago što njena devojčica više nije bolesna.

Jedne subote Ana je pozvala Aleksu i njenu majku i njenog starijeg brata Markusa u crkvu. Aleksa i Markus su uživali u Subotnoj školi i uskoro su svake subote dolazili u crkvu.

Onda je jednog dana Aleksina majka predala svoje srce Isusu i pridružila se Crkvi adventista sedmog dana. Nakon toga su njen brat Markus, njena baka i njen ujak predali svoja srca Isusu. Sada se njena druga baka takođe sprema da pokloni svoje srce Isusu.

Danas, Ana i Aleksa i dalje vole da se igraju zajedno. One se više ne pretvaraju da su odrasle, ali igraju razne igre na sastancima izviđača. One takođe žele da predaju svoja srca Isusu i da se zajedno krste.

„Aleksa je moja najbolja drugarica“, kaže Ana. 🌍

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci Letoniju na karti. Takođe, možete da im pokažete mesto Trikate, gde su živele Ana i Aleksa, i glavni grad Letonije, Rigu, gde će darovi Trinaeste subote pomoći da se otvori centar uticaja za izviđačke programe.
- Pitajte decu kako je Ana bila dobar svedok Aleksu. Mogući odgovori: Ana je pokazala kako se vodi zdrav način života preko zdrave hrane koju je jela; Ana je pozvala Aleksu i njenu porodicu u crkvu u subotu. Podsetite decu da je Ana preko svog svedočenja dovela najmanje šest ljudi Isusu: Aleksu, njenu majku, brata, strica i dve bake. Izazovite decu da takođe budu dobri svedoci za Hrista svojim načinom života i postupcima, uključujući pozivanje prijatelja u crkvu.
- Pročitajte više o Ani sledeće sedmice.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“, cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“, i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se podrže izviđači poput Ane i Alekse u Letoniji. Darovi će pomoći u izgradnji zgrade u glavnom gradu Letonije, Rigi, gde izviđači i druga deca mogu da nauče više o zdravoj hrani i našem Bogu punom ljubavi. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

LETONIJA | 2. septembar

Mali misionar

Ana

Ana mnogo voli Isusa i voli da priča o Njemu sa svojim prijateljima u Letoniji. Toliko voli da priča o Isusu da je majka naziva „malom misionarkom“.

Ana se ne seća kada je prvi put počela da priča o Isusu sa svojim prijateljima.

Ali možda je to bilo onog dana kada je napunila 5 godina.

Tog dana, Ana se vozila u kolima sa svojom najboljom drugaricom, petogodišnjom Aleksom.

Majka je vozila auto.

Dok su putovale, Aleksa se loše ponašala. Nije mirno sedela u svom sedištu. Vrpoljila se. Ljuljala se. Nije lepo sedela kao što bi trebalo da sedi lepo vaspitana devojčica.

Ana ju je tiho posmatrala sa svoje strane sedišta, a zatim progovorila.

„Aleksa“, rekla je Ana prilično odlučno, „Isus će uskoro doći. Da li se ponašaš lepo?“

Na prednjem sedištu, majka je čula Anu i bila je iznenađena. Pitala se šta će Aleksa

odgovoriti. Aleksa nije išla u crkvu, ali je znala o Isusu malo od svoje bake.

Kada je čula Anino pitanje o svom ponašanju, Aleksa je radoznalo okrenula glavu prema Ani.

„Kako će Isus doći?“, upitala je.

„Kada će Isus doći?“, dodala je. „Zašto će Isus doći?“

Pitanja su bila važna. Pitanja su bila teška za devojčicu kao što je Ana.

Ali Ana je odgovorila najbolje što je mogla. Rekla je da je Isus obećao u Bibliji da će doći na zemlju na velikom belom oblaku.

Niko ne zna tačno kada će Isus doći, ali je takođe obećao u Bibliji da će uskoro doći.

Zašto će Isus doći? Zato što je Nebo takođe dom Njegove dece! Isus mnogo voli decu i pripremio im je dom gde se mogu igrati sa lavovima i jaganjcima i živeti sa Njim zauvek.

Aleksa je prestala da se vrpolji po svom sedištu. Prestala je da se migolji. Sedela je lepo i mirno kao što bi lepo vaspitana devojčica trebalo da sedi dok je razmišljala o onome što je Ana rekla.

To je bio prvi put da je čula za Isusov dolazak. Veoma joj se dopalo ono što je čula. Želela je da bude spremna za susret sa Isusom.

Biblija ovako opisuje Isusov dolazak: „Eno, dolazi na oblacima, i ugledaće Ga svako oko“ (Otkrivenje 1,7).

Ali niko ne zna tačno kada će to biti. Sam Isus je rekao: „ A o danu tome ili o času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni Sin, do Otac“ (Marko 13,32).

A Isus je takođe rekao i ovo: „I evo ću doći skoro, i plata Moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim“ (Otkrivenje 22,12).

Opisujući dom koji je Isus pripremio za svoju decu, Biblija kaže: „I vuk će boraviti s jagnjetom, i ris će ležati s jaretom, tele i lavić i ugojeno živinče biće zajedno, i malo dijete vodiće ih“ (Isaija 11,6).

Posle razgovora o Isusovom dolasku, Ana i Aleksa su još mnogo puta razgovarale o Isusu.

Ana je zaista bila prava „mala misionarka“. Zahvaljujući njenom uticaju, Aleksina majka, brat, stric i dve bake predali su svoja srca Isusu i čekaju Njegov skori dolazak. Danas Ana i Aleksa imaju 14 godina i izviđači su. One takođe radosnih srca čekaju Isusov skori dolazak. 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će deci u Letoniji da nauče više o Isusu i Njegovom skorom dolasku. Darovi će pomoći da se izgradi zgrada u glavnom gradu Letonije, Rigi, gde

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci Letoniju na karti. Takođe, možete da im pokažete Trikatu, gde su živele Ana i Aleksa, i glavni grad Letonije, Rigu, gde će darovi Trinaeste subote pomoći da se otvori centar uticaja za izviđačke programe.
- Pitajte decu kako je Ana bila mali misionar. Mogući odgovor: Razgovarala je sa prijateljima o Isusu. Izazovite decu da takođe pričaju svojim prijateljima o Isusu.
- Čitajte o Ani i sledeće sedmice.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“, cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“, i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na ve-stranicu: IWillGo2020.org.

će izviđači i druga deca moći da upoznaju Isusa. Hvala vam što planirate velikodušan dar.

ČUDESNA
ZEMLJA

Subminijaturnu kameru, Minoks, izumeo je letonski pronalazač Valter Zap 1936. godine i ona je postala poznata kao špijunska kamera.

LETONIJA | 9. septembar

Ana

Klavir, izviđači i Isus

Da li ste ikada sreli nekoga s kim ste se odmah prijateljili? Nekog sa kim ste imali toliko mnogo zajedničkih interesovanja i osobina da ste se odmah osećali prijatno u njegovom društvu.

To se desilo Ani. Kada je upoznala Emiliju u muzičkoj školi u Letoniji, odmah su se prijateljile. Dve devojčice su bile skoro istih godina. Ana je imala 10 godina, a Emilija 11. Ana je volela muziku, a i Emilija je volela muziku. Zbog toga su išle u muzičku školu. Obe devojčice su učile da sviraju klavir.

Ali ispostavilo se da sviranje klavira nije bilo jedino zajedničko interesovanje. Ana je volela pse, a i Emilija je volela pse. Ana je volela gimnastiku, a i Emilija je volela gimnastiku. Dve devojčice su imale mnogo zajedničkih interesovanja i veoma brzo su postale dobre prijateljice.

Dogodilo se da se Ani dopao rad Izviđača. Emilija, međutim, nije znala ništa o izviđačima. Ana se nedavno, kada

je napunila 10 godina, pridružila njima. Uživala je u pevanju, proučavanju Biblije i sticanju počasti sa drugim izviđačima. Posebno su joj se dopadali kampovi koje su održavali. Kada su se svi izviđači i poletarci u Letoniji pripremali za kamp, Ana je pozvala i Emiliju.

Emiliji se veoma dopao kamp! Volela je da spava u šatoru cele nedelje. Volela je da peva i priča i da svake večeri učestvuje u biblijskim skečevima sa još 300 dece iz 23 kluba izviđača i poletaraca u Letoniji. Posebno je volela da sedi kraj logorske vatre. Posle večernjeg bogoslužjenja, sva deca bi se okupila i založila logorsku vatru. Sedela su oko plamena i slušala priče o misiji. Emiliji su se dopale te priče.

Nakon kampa, Emilija je zavolela izviđače kao što ih je i Ana volela. Ana i Emilija su postale još bolje prijateljice.

Tada je Ana pozvala Emiliju da je poseti. Dve devojčice su počele da se sastaju u

Aninoj kući i svake nedelje su proučavale Bibliju sa Aninom drugaricom Aleksom i drugom decom. Za godinu dana deca su uspela da pročitaju celu Knjigu o Ruti i Prvu knjigu o carevima.

Ana je takođe pozvala Emiliju da ide sa njom u crkvu u subotu. U crkvi su dve devojčice zajedno svirale klavir. Ana je posebno volela da svira sa Aleksom duet o Isusu koji je Sunčev zrak sveta.

Ana i Emilija se raduju sledećem izviđačkom kampu. Izviđači pripremaju skeč o Taviti, dvanaestogodišnjoj devojčici koju je Isus podigao iz mrtvih. Emilija će takođe učestvovati. Ona ima 10-godišnjeg brata koji će takođe ići na kamp. Ovo će mu biti prvi.

Da, Ana i Emilija imaju mnogo toga zajedničkog. Vole klavir, pse, gimnastiku, Izviđače, kampove, Bibliju i da sviraju posebnu muziku. Ali sada im je zajedničko nešto još važnije. Obe vole Isusa.

„Volim Isusa i volim da čitam Bibliju“, kaže Ana. „Pokušavam da podelim ovu istinu sa drugima.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se podrže izviđači poput Ane i Emilije u Letoniji. Darovi će

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci Letoniju na karti. Takođe, možete da im pokažete glavni grad Letonije, Rigu, gde Ana sada živi i gde će darovi Trinaeste subote pomoći da se otvori centar uticaja za izviđačke programe.
- Zamolite decu da izbroje koliko je toga zajedničkog kod Ane i Emilije. Vole da sviraju klavir, vole pse, gimnastiku, Izviđače, kampove, proučavanje Biblije, zajedno sviraju u crkvi i obe vole Isusa. Pitajte decu šta misle da bi moglo biti najvažnije zajedničko interesovanje u Aninom i Emilijinom prijateljstvu – možda, klavir, psi ili Izviđači? Predložite da je najvažniji zajednički interes u prijateljstvu devojčica – i u svim dečjim prijateljstvima – Isus. Isus je naš najbolji prijatelj i On može da učini sva naša prijateljstva divnim.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.

pomoći u izgradnji zgrade u glavnom gradu Letonije, Rigi, gde izviđači i druga deca mogu da nauče više o Isusu. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

MIŠIJSKI ZAPIS

Evandelisti laici u Letoniji, uključujući i mnoge mlade ljude, obučeni su uz pomoć dva priručnika pod naslovom *Kako da proučavam Bibliju?* i *Priručnik za širenje Jevanđelja*.

Tokom 1930-ih, jedan evanđelista je organizovao posebne biblijske časove za mlade, horsko društvo i orkestar u Letoniji. Posle četiri godine obuke, mladi su učestvovali u evanđeoskim aktivnostima širom zemlje. Obišli su zemlju, pevali i svirali na evangelizacijama i, istovremeno, održavali javne koncerte pomoću kojih su sakupili dovoljno sredstava za troškove putovanja.

LETONIJA | 16. septembar

Vineta

Molitva za komarca

Zbilo se to jedne veoma, veoma mračne noći. Majka, otac i mali četvorogodišnji Maris spavali su u svojoj kući na selu u Letoniji. Bio je toliko mračno da se kroz prozor nije ništa videlo. Ne biste mogli da vidite svoju ruku i kad biste je držali ispred lica.

Odjednom se majka probudila.

Majka je obično spavala veoma čvrsto. Svake noći bi zaspala za dva minuta nakon što bi stavila glavu na jastuk, a budila se tek kada je ujutru izašlo sunce.

Ali te noći se probudila sa trzajem. Bila je potpuno budna. Otac je čvrsto spavao pored nje.

Negde u mračnoj sobi nalazio se četvorogodišnji Maris na svom malom krevetu.

„Bože, zašto si me probudio?“, majka se tiho molila. „Šta želiš od mene? Šta hoćeš da uradim?“

Majka se pitala da li je neko u opasnosti negde u svetu i da li je Bog želeo da se moli za tu osobu.

„U redu, mogu da se molim“, rekla je majka.

Posle molitve još uvek nije mogla da zaspri, pa se pitala za koga bi još Bog želeo da se moli. Molila se za bolnice. Molila se za zatvore. Molila se za ljude koji se voze u kolima i za decu i za sve na celom svetu. Ali i dalje nije mogla da zaspri. Onda je čula zvuk.

„Zzzzzzzzzzzzzzzzz.“

Postala je uznemirena. Bio je to zvuk komarca, a ona je znala da leti oko kreveta njenog sina.

Majka je skočila iz kreveta i otrčala do mesta odakle je dopirao zvuk.

Ali, nažalost, nije mogla da upali svetlo. Otac je loše spavao. Ako bi ga probudila, on više ne bi mogao da zaspri. Onda bi bio uznemiren. To nije želela.

„Zzzzzzzzzzzzzzzzz.“

Majka je pokušala da uhvati komarca prateći njegov zvuk. Mahnito je hvatala vazduh pesnicom.

„Zzzzzzzzzzzzzzzzz.“

Posle nekoliko pokušaja, majka je pomislila: „Šta mogu da uradim? Znam! Treba da se molim Bogu. Moliću se Bogu da mi

pomogne da uhvatim komarca. Bog je moje jedino rešenje.“

Moleći se u veri, majka je ispružila ruku i još jednom zgrabila vazduh pesnicom. Uхватила je komarca! Bila je tako srećna i zahvalna Bogu.

Majka je otišla do Marisa. Okretao se tamo-amo u svom krevetu. Pomislila je: „O ne! Možda ga je komarac već ujeo. Ali ne želim da ga budim da saznam.“

Zatim je majka vrlo tihim glasom upitala: „Da li si budan, Maris?“

„Da“, odgovorio je tiho dečak.

Sledeće majčino pitanje bilo je: „Da li te je komarac probudio?“

„Jeste.“

„Šta si onda radio?“

„Molio sam se Bogu da mi pomogne.“

Tada je majka razumela kako deluje molitva.

Prvo je komarac probudio Marisa.

Onda se Maris pomolio Bogu za pomoć.

Posle toga je Bog probudio majku. Ali majka nije znala šta da radi. Pitala je Boga: „Šta želiš da uradim?“ Bez odgovora, počela je da se moli za ceo svet. Kada je po drugi put pitala Boga šta želi da uradi, ukazao joj je na komarca.

Tako je majka ustala iz kreveta i pokušala da uhvati komarca, ali nije mogla bez molitve. Kada se pomolila za pomoć, Bog joj je dao sposobnost da uhvati komarca. 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da deca saznaju o

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci Letoniju na karti. Takođe, možete da im pokažete gde se nalazi glavni grad Letonije, Riga, gde će darovi Trinaeste subote pomoći da se otvori centar uticaja za izviđačke programe.
- Recite deci da se majka iz ove priče zove Vineta i da ona sada ima 67 godina. Ona voli da priča ovu priču o molitvi u crkvi.
- Izazovite decu da se mole sa verom, kao što se mali Maris molio Bogu da ga spase od komarca i kao što se molila njegova majka kad je pokušala da uhvati komarca.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

snazi molitve u Letoniji. Darovi će pomoći u izgradnji zgrade u Rigi gde će deca moći da uče o Bogu koji čuje molitve.

ČUDESNA
ZEMLJA

U letonske ptice se ubrajaju slavuji, oriole, kosovi, detlići, sove, tetrebovi, jarebice, zebe, senice, prepelice (na slici) i ševe. Rode i čaplje se mogu naći u močvarama i na livadama.

LETONIJA | 23. septembar

Bog crvenih cvekli

Vineta

Dečak po imenu Kreves učio je mnogo novih stvari u prvom razredu osnovne škole u Letoniji. I verno je učio majku onome što je naučio u školi kada bi se vratio kući.

Jednog dana ispričao je majci o Mikelisu.

„Učitelj nam je danas rekao da kada sadite povrće u polju, morate da posadite crvenu cveklu na kraju polja za boga Mikelisa“, rekao je on.

Majčino omiljeno povrće bila je crvena cvekla. Volela je slatku, sočnu cveklu iseckanu u salati. Volela je slatku, sočnu cveklu i u supi. Ali nije joj se svidelo da njen sin kaže da je slatka, sočna cvekla omiljeno Mikelisovo povrće. Mikelis je bio mitološki letonski bog o kom je Kreves čuo dok je slušao o narodnim tradicijama i paganskim bogovima u državnoj školi u Letoniji.

Majka je počela da se ljuti. Lice joj je postalo crveno kao cvekla. U Krevesovu školu je krenula kao vojnik spreman za rat.

„Moj sin više nikada neće pohađati ove časove o paganskim bogovima“, rekla je Krevesovoj učiteljici prvog razreda, učite-

ljici Loliti. „Ne slažem se sa ovom glupošću. Za kakvog boga da sadimo crvenu cveklu?“

Učiteljica Lolita je bila mlada i mirno je gledala u majku. „Zašto to ne kažete učiteljici koja o tome uči decu?“ Majka je bila spremna i njoj da kaže.

Učiteljica Lolita nije držala časove o paganskim bogovima. Te časove je držala učiteljica trećeg razreda. Učiteljica Lolita je pozvala učiteljicu trećeg razreda da razgovara sa majkom.

Majka je postala ljubaznija kada je vide-la učiteljicu trećeg razreda. Ali se i dalje čvrsto držala svog zahteva. „Ove lekcije nisu prikladne za mog sina i ne želim da on učestvuje u njima“, rekla je.

Učiteljica trećeg razreda je mirno prihvatila majčinu odluku. „Dobro“, rekla je.

Učiteljica Lolita je slušala ovaj razgovor i pala joj je na pamet jedna misao.

„A zašto vi ne biste došli da učite decu o Bibliji?“, upitala je Krevesovu majku.

Majka je bila iznenađena! Pomislila je: „Može li neko jednostavno da uđe u školu sa ulice i uči decu o nečemu?“

Nekoliko trenutaka kasnije, majka je bila u direktorovoj kancelariji. „Da, možete doći u našu školu i učiti decu o Bibliji“, rekao je direktor. „To bi bilo veoma dobro. Ali uči-

teljica koja uči decu da prave grnčariju odlazi, a deci se taj zanat veoma dopada. Tako da biste morali da učite decu i kako da prave grnčariju.“

„Ali ja ne znam kako da pravim grnčariju!“, majka je uzvikknula.

Direktor je bio odlučan. „Rečeno mi je da ste veoma pametni i sposobni, i da nemamo nikog drugog ko bi to mogao da nauči“, rekao je. „Hajde da se dogovorimo. Ako naučite da podučavate grnčarstvo, možete poučavati decu i o Bibliji. Ako ne budete podučavali grnčarstvo, ne možete poučavati ni o Bibliji.“

Majka je bila zbunjena. Ali razumela je da mora da nauči kako da predaje grnčarstvo ako želi da Kreves uči o Bibliji u školi.

„Ne brinite“, dodao je direktor. „Deca mogu da prave grnčariju i bez vaše pomoći.“

Tako je majka počela da predaje Bibliju i grnčarstvo u školi. Tada su je učitelji zamolili da i njih poučava o Bibliji. Majka je podučavala i učiteljicu Lolitu i druge učitelje jednom nedeljno o temama iz Biblije.

Na kraju školske godine, učiteljica Lolita se zahvalila majci. „Želim da budem spasena, i želim da moja deca budu spasena“, rekla je. „Šta sada da radim? Šta je sledeće?“

„Verujte u Hrista i krstite se“, odgovorila je majka.

Učiteljica Lolita je krštena i postala je veoma vredan član Crkve adventista sedmog dana u Letoniji. Pomagala je u vođenju Izviđača dugi niz godina. 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u podršci izviđačima

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci Letoniju na karti. Možete im pokazati i glavni grad Letonije, Rigu, gde majka, čije je ime Vineta, živi i gde će darovi Trinaeste subote pomoći da se otvori centar uticaja za izviđačke programe i druge aktivnosti na terenu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“, cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWILLGo2020.org

i drugoj deci u Letoniji. Darovi će pomoći da se izgradi zgrada u glavnom gradu Letonije, Rigi, gde će deca moći da nauče više o Bibliji i nebeskom Ocu koji je stvorio crvenu cveklu i sve drugo povrće na svetu. Hvala vam što planirate da priložite veliku dar.

MISIONSKI
ZAPIS

Rad adventista sedmog dana u Letoniji počeo je sredinom 1890-ih kada su Gerhard Perk i nekoliko kolportera počeli da rade u baltičkim gradovima. Godine 1895, Perk je započeo evangelistički rad u Rigi, glavnom gradu Letonije, i 14. maja 1896. L. R. Konradi je tamo osnovao crkvu od 12 članova.

TRINAESTA SUBOTA | 30. septembar

Vineta

Potpuno nova devojka

Agnes je bila veoma nesrećna devojka. Ponekad je bila tužna i plakala je. Drugih dana je bila uznemirena, vikala je i odbijala da jede.

Agnes je bila veoma nesrećna devojka jer je bila paralizovana i živela je u bolnici u Letoniji.

Agnes je bila sasvim normalna devojčica koja je mogla da hoda, skače i trči. Umela je da piše i crta i maše rukama. Ali je doživela tragičnu nesreću kada je imala 7 godina.

Sada više nije mogla da hoda i skače i trči. Nije više mogla da piše i crta i maše rukama. Nije mogla ništa da uradi sama. Medicinske sestre su je hranile i čvale. Nastavnici su dolazili u bolnicu da joj predaju matematiku, jezike i druge predmete.

Agnes nije volela da živi u bolnici. Nije joj se svidelo što nije mogla ništa da uradi sama. Zato je često bila tužna ili uznemirena.

Jednog dana se nova učiteljica pojavila i sela na Agnesin krevet. Agnes je ubrzo videla da je učiteljica Vineta drugačija od drugih učitelja. Ova učiteljica je volela da priča o raju.

Agnes je sa velikim interesovanjem slušala kako učiteljica Vineta opisuje raj kao mesto gde će imati mnogo prijatelja i igrati se sa mnogim životinjama. Agnes nije imala prijatelje ili kućne ljubimce.

„Moj san je da plivam sa krokodilima“, rekla je jednom učiteljica Vineta.

Agnes se nasmešila sa oduševljenjem pri pomisli da učiteljica Vineta leđno pliva pored zelenog, naboranog krokodila.

Ali tada je Agnes čula zvuk dece koja trče i smeju se ispred otvorenog prozora. Njen osmeh je nestao.

„Oni trče, a ja nikada neću moći da trčim“, rekla je.

Učiteljica Vineta je odlučno odmahнула glavom.

„Grešiš“, rekla je. „Ova deca sada trče, ali ko zna šta će biti sa njima kasnije. Ako ne prihvate Boga, možda neki od njih neće biti na Nebu. Ali ti – ako veruješ u Boga – imaćeš život večni. Nikada nećeš umreti, i nikada više nećeš imati bolove i bolesti. Moći ćeš da trčiš – da trčiš zauvek sa Bogom.“

Agnes se oraspoložila. Svidela joj se pomisao da zauvek trči sa Bogom.

Učiteljica Vineta je sve češće posećivala Agnes u bolnici. Predavala je i deci u školi, ali je pokušavala da poseti Agnes svaki dan tokom pauze za ručak. Skoro svaki put kada je dolazila, donosila je crteže koje su deca crtala za Agnes. Agnes su se dopali crteži. Volela je da sluša učiteljicu Vinetu kako govori o Nebu. Svaki put kada je učiteljica Vineta dolazila u posetu, molila se.

Na Agnesin rođendan, učiteljica Vineta ju je iznenadila zabavnom priredbom. Veselo cveće ispunilo je bolničku sobu. Na stolu je stajala velika torta. Deca iz škole učiteljice Vinate nagurala su se u prostoriju i svako je Agnes poklonio šarenu rođendansku čestitku. Deca su bila doterana, a izveli su i poseban rođendanski skeč. Agnesini lekari i medicinske sestre i drugi nastavnici su takođe došli na zabavu. Čak je i direktor bolnice svratio da joj čestita. Agnes je bila presrećna. Nije mogla da prestane da se smeje. Bio je to najbolji rođendan!

Te noći je letonska televizija emitovala prilog o rođendanu, a Agnes je videla sebe na televiziji. Agnesina slika se takođe pojavila na naslovnoj strani novina.

Agnes je bila preplavljena pažnjom. Kad je ostala sama sa učiteljicom Vinetom, suze su počele da joj teku niz obraze.

„Vredelo je živeti samo za ovu rođendansku zabavu“, rekla je ona.

Ali Agnes se i dalje borila sa svojim negativnim emocijama. Neki dani su bili

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci Letoniju na karti. Možete im takođe pokazati grad Rigu, gde učiteljica Vineta živi i gde će darovi Trinaeste subote pomoći da se otvori centar uticaja za izviđačke programe i druge aktivnosti na terenu.
- Recite deci da je učiteljica Vineta upoznala Agnes 1996. godine. Agnes je nažalost umrla nekoliko godina kasnije u svojoj devetnaestoj godini. Učiteljica Vineta se raduje što će jednog dana videti kako Agnes skače i trči na Nebu sa Bogom.
- Podstaknite decu da budu kao učiteljica Vineta i njeni učenici, da ohrabre nekoga ko je tužan ili uznemiren tako što će govoriti o Isusu i Nebu, moliti se, crtati crteže ili praviti čestitke.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/TED-2023.
- Ovo iskustvo o misiji ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana „Poći ću“ – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org)

dobri, a neki loši. Ponekad kada bi učiteljica Vineta stigla u bolnicu, medicinske sestre su je upozoravale da Agnes ne samo da je neraspložena, već i da odbija da jede.

Kad je došlo leto, učiteljica Vineta je otišla na odmor i nije mogla da poseti Agnes nekoliko nedelja. Ali kada je na jesen ponovo počela školska godina, vratila se u bolnicu. Dok je ulazila, medicinska sestra ju je zaustavila blizu vrata. Učiteljica

Vineta se pitala da li je Agnes loše raspoložena. Ali medicinska sestra je rekla da je sve u redu. U stvari, rekla je da Agnes nije ista devojka kao pre.

„Šta se dogodilo sa Agnes?“, upitala je Vineta sestru. „Ona je potpuno nova devojka. Ovo nije stara Agnes. Sada je uvek srećna. Nikada nije gruba prema nama. Uvek je zahvalna. Ona nam dozvoljava da joj operemo kosu i nahranimo je. Uvek je ljubazna. Potpuno je nova osoba!“

Učiteljica Vineta nije mogla da zamisli kako se to dogodilo. Kad je ušla u Agnesinu sobu, bila je začuđena kada je videla devojku kako se smeje. Sijala je kao podnevno sunce.

„Agnes, šta ti se dogodilo?“, upitala ju je učiteljica Vineta.

Odgovorila je da je, nakon što je učiteljica Vineta otišla na letnji raspust, počela da se moli Isusu.

„Pošto ti nisi bila ovde, odlučila sam da počnem da se molim sama“, rekla je. „Isus je tako dobar. On uvek odgovara na moje molitve. On je uvek tu za mene. Sada sam potpuno srećna u Isusu!“

Pre Trinaeste subote

- Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da donesu svoj dar Trinaeste subote 24. juna. Podsetite sve da su njihovi misioniski darovi poklon za širenje Božje Reči u svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote ići direktno kao pomoć za dva projekta misije u dve zemlje Transevropske divizije. Projekti su navedeni na 3. strani i na poleđini.
- Pripovedač ne treba da zapamti priču, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca mogu i da odglume iskustvo.
- Pre ili posle priče, koristite mapu da prikazete dve zemlje u Transevropskoj diviziji — Letoniju i Crnu Goru — koje će primiti darove Trinaeste subote. Kartu misije sa projektima možete preuzeti na Fejsbuku na bit.ly/fb-mq.

Posle toga, Agnes je uvek bila veoma srećna devojka. Uvek se smejala, uvek je bila ljubazna i uvek je bila zahvalna. Zašto? Zato što je poznavala Isusa.

Budući projekti Trinaeste subote

Darovi Trinaeste subote u sledećem tromesečju će podržati dva projekta u Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji:

- Univerzitet adventista sedmog dana za obuku medicinskih sestara i babica, Asamang, u Abrepo Tikeseiju u Gani.
- Dvojezičnu englesko/francusku osnovnu školu u Bandjounu u Kamerunu.

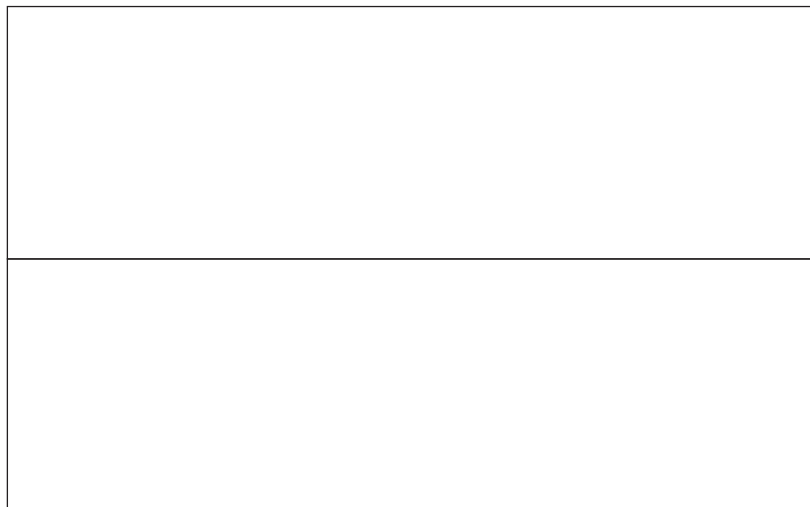

Oboji zastave

POLJSKA

UPUTSTVO:

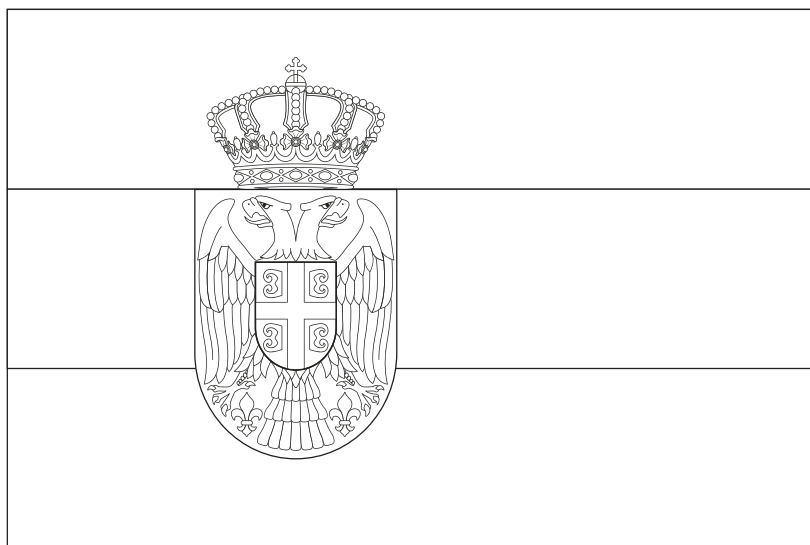
Obojite donju polovinu crvenom bojom. Neka gornja polovina ostane bela.

SRBIJA

UPUTSTVO:

Obojite gornju trećinu crvenom, srednju trećinu plavom, a donju trećinu ostavite u beloј boji. Obojite krunu žutom bojom i ostavite razmake između krakova crvenim. Ostavite bisere duž krakova i između krstova

u beloј boji. Obojite pet dragulja duž dna krune plavom, crvenom, plavom, crvenom i plavom. Obojite dragulje u krstovima zelenom bojom. Obojite okrugle delove lopte na vrhu krune plavom bojom. Glavne delove dvoglavog orla ostavite bele. Obojite kljunove, kandže i listove kod orlovih kandži žutom bojom. Ostavite krst u sredini štita beo. Obojite sve četiri četvrtine štita na orlu crvenom bojom, ostavljajući figure u sredini svake četvrtine bele.

Oboji zastave

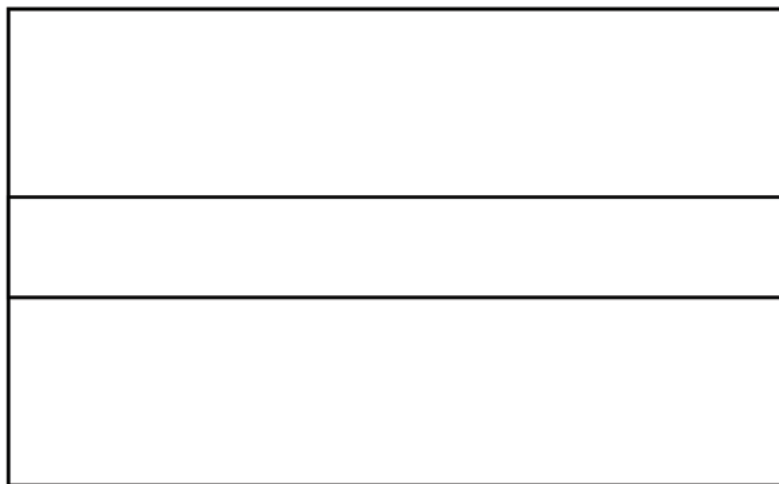

CRNA GORA

UPUTSTVO:

Obojite glavni deo zastave crvenom bojom. Obojite ivicu žutom bojom. Obojite dvoglavog orla žutom bojom. Obojite krunu žutom bojom. Ostavite prostore između lukova krune u crvenoj boji. Obojite krivine na vrhu i dnu loptice na kruni plavom bojom.

Uradite isto sa loptom koju orao drži u kandži. Obojite ivicu štita, lava i liniju na kojoj lav stoji žutom. Obojite pozadinu iza lava u plavo, a područje ispod njega u zeleno.

LETONIJA

UPUTSTVO:

Obojite gornje i donje pruge tamno crvenom bojom. Ostavite srednju u beloju boji.

Hajde da kuvamo!

ŠTRUDLA

(SRBIJA / CRNA GORA)

Potica je slatko, valjano pecivo ili štrudla, punjena orasima ili makom.

SASTOJCI:

1-2 kašike (15-30 ml) vode
1 kašičica (5 ml) aktivnog suvog kvasca
2 kašike (30 ml) šećera
2 ¼ šolje (500 mg) višenamenskog brašna
plus još za posipanje
prstohvat soli

1 ½ kašičice (7,5 ml) praška za pecivo
½ šolje (125 ml) ulja
1 šolja (250 ml) mlake vode
2 kašike (30 ml) vode za podmazivanje
testa

1 kašika (15 ml) otopljenog putera za
podmazivanje testa
4-6 kašika (60-90 ml) šećera nakon
pečenja

Punjenje:

1 ¾ šolje plus 1-2 kašike (450ml) mleka
1 šolja (240 g) vrlo fino mlevenog maka
1 šolja (130 g) šećera
¼ šolje (60 g) griza
2 kašičice (10 ml) ekstrakta vanile

UPUTSTVO:

Testo:

U maloj posudi pomešajte 1-2 kašike vode, kvasac i šećer. Promešajte i ostavite 10-15 minuta. U posudi srednje veličine pomešajte brašno, so i prašak za pecivo. Napravite udubljenje u brašnu i dodajte mešavinu kvasca, ulje i vodu. Mešajte i mesite sastojke nekoliko minuta dok ne dobijete mekanu kuglu testa. Ostaviti sat vremena da se diže. Napraviti fil dok se testo diže.

Punjenje:

U lonac srednje veličine stavite mleko da provri na srednjoj vatri, a zatim smanjite temperaturu. Dodajte šećer, ekstrakt vanile i mleveni mak. Dobro promešajte. Neprekidno mešajući dodajte griz. Nastavite sa mešanjem i kuvanjem još 1-2 minuta. Ugasite šporet i ostavite da se fil ohladi. Kada se fil ohladi podeliti ga na dva jednaka dela.

Sastavljanje:

Zagrejte rernu na 180°C i pospite radnu površinu brašnom ako je potrebno. Testo sada treba da se udvostruči, pa ga isecite na dva jednaka dela. Uzmite jednu polovinu testa i razvucite je u pravougaonik veličine oko 20x40 cm. Zatim uzmite polovinu fila i ravnomerno rasporedite po pravougaoniku testa ostavljajući oko 1 cm testa sa strane. Zarolajte dužu stranu i stavite na tepsiju veličine oko 30x43 cm, obloženu papirom za pečenje. Ponovite isto sa drugom polovinom. Pomešajte vodu i puter i time premažite štrudle.

Pecite 10-15 minuta, a zatim okrenite pleh i prekrijte štrudle papirom za pečenje. Pecite još 25 minuta. (Ukupno vreme pečenja je 40 minuta.)

Izvadite pleh iz rerne, ostavite da se ohladi. Možete ga pokriti čistom, suvom kuhinjskom krpom. Pre serviranja pospite šećerom. Za posluživanje isecite na kriške.

Štrudle mogu da se čuvaju do tri dana. Držite ih umotane u kuhinjsku foliju. Ostatke možete da jedete tople ili hladne.

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNISTVO	POPULACIJA
Jadranska	88	4	3.559	8.956.000
Baltička	85	8	5.674	6.004.000
Britanska	298	111	40.108	72.854.000
Danska	37	1	2.394	5.953.000
Finska	59	9	4.436	5.538.000
Mađarska	110	26	5.123	9.690.000
Holandaska	60	16	5.945	17.502.000
Norveška	59	2	4.485	5.402.000
Poljska	115	28	5.800	38.154.000
Jugoistočna evropska	210	6	6.783	14.755.000
Švedska	32	5	2.905	10.398.000
Pripojena polja				
Kipar	2	1	114	873.000
Grčka misija	9	5	482	10.697.000
Island	6	1	465	371.000
UKUPNO	1.170	223	88.273	207.147.000

PROJEKTI:

1. Izgradnja centra uticaja u Rigi, Letonija.
2. Renoviranje omladinskog kampa u Zelenci, Crna Gora.